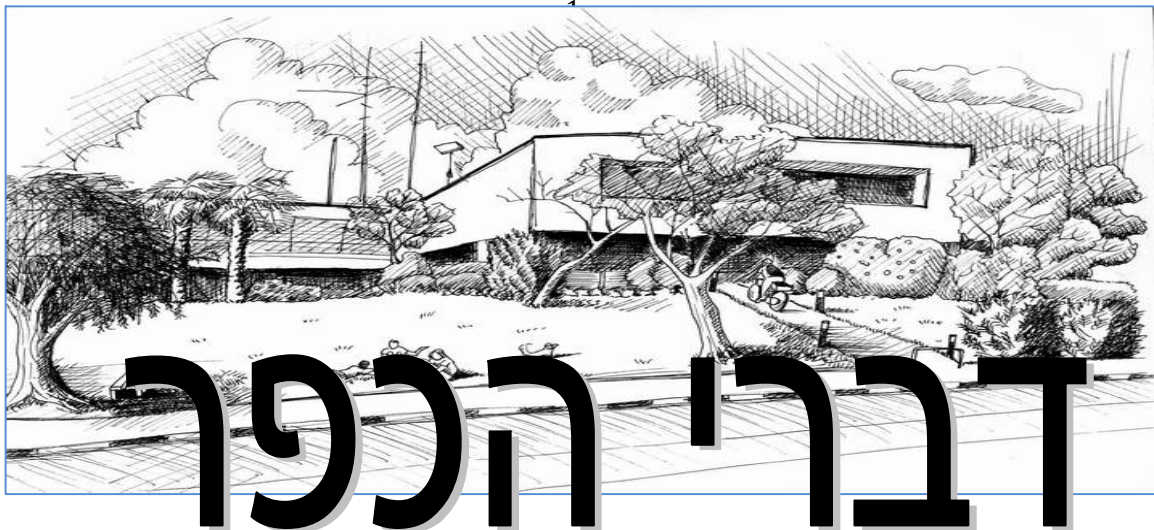

הפער בין מה שאנו מספרים לעצמנו שאנחנו
צריכים ורוצים

לבין מה שנשמתנו באמת זקוקה לו
הוא כמעט בלתי נתפס.

גיליון מס. 2127 ט"ו חשוון תשס"ח 14 בנובמבר 2008
כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

מאיר ריינס רותי גדליזון דנה וויטהם נופר מלינה דורון בולדווין (נכדה-עמר)	22/11	דוד קולט קרול לופוב	16/11
		אלה פרחי (נכדה-וوترמן)	17/11
		הרבי ג'קסון רון פורסטר טבע סולומון (נכד) אור גליק (נכד)	18/11
		שאולי איסטון יפעת וויסבקר גל עתיר (נכד- מנג'יגורסקי)	19/11
		שושנה קרופר דוד תלם תום ליפשיץ (נכדה-עדר) מיקלה בלור (נכדה-בן-חיים) רוני אשכנזי (נכדה מרים ק.)	20/11

ימי נישואין

ג'וליה ואריה ניצן שוש וזמי בן-צבי	20/11
אדווה ואריאל סינה	22/11

נזכור

יט בחשון תשמ"ה 14.11.84 גב' נחמה ברנשטיין

פרורי נובמבר

נובמבר, אנחנו כבר בנובמבר.
 אז נכון, הגשם "קצת" מאכזב בתדירות ובכמות, אבל זה הנובמבר שלנו פה בגליל הירוק.
 מי שלא בטוח, שיסתכל אל השמיים לראות את להקות העגורים והשקנאים שחולפים מעלינו כל יום עכשיו. משנה לשנה הם מופיעים אצלינו, וכל שנה בכמות גדולה יותר שכן השמועה עושה לה כנפיים ועוברת ממקור למקור על הפיקניק האדיר שנערך באגמון.
 לפני כשבועיים יצא לי לנסוע בעגלת המיסתור וראיתי שפע של עגורים, שקנאים ועוד הרבה ציפורים ממש מקרוב, זה היה ממש כמו בסרט פארק היורה (Jurassic-Park). חוויה, לכו לראות בעצמכם.

קיבלתי 2 ידיעות מאנגליה – ארץ אבותינו:

1. המודיעין הבריטי טוען שיש בידו צילום של מפה (של מנסורה) משנת 1918 בה רשום באנגלית כמובן "התיישבות יהודית" המקום נקרא במלואו "מנסורת' אל-חית". זאת אומרת בעצם שאנחנו לא בני 60, אלא 90!!! לכו תתארגנו מחדש על חגיגות ה-90.
 Ya Right?!

2. זה הזמן לבקר בלונדון – יש לנו קשרים... ראש עיריית לונדון בוריס ג'ונסון היה מתנדב בכפר הנשיא עם אחותו לתקופה של 3 שבועות בשנת 1984. מי זוכר איפה עבד?
 המצחיק הוא שהוא נרשם פה בשם אלק ג'ונסון.

הלא/כן יאומן קרה בארה"ב בשבוע שעבר. "Yes you can – Sure you can". מה ההבדל בין הישראלים לאמריקאים?
 הם לא יודעים לבטא את השם ציפי/ציפורה ולנו יש כבר ברק אחד.
 אז ברכות לזוכים ובשבוע הבא תהיה הצבעה האם לצבוע מחדש את הבית הלבן!!!

אומרים שסוף זה תמיד התחלה.
 האם הגענו לסוף עידן המרכולית?
 חנות קטנה שהחלה בתור "אספקה קטנה", עוברת ל"רודה" ("רודה פותחת היום?").
 כשהחנות יוצאת סוף סוף ממתחת לחדר האוכל, התחלנו לקרוא לה "מרכולית".
 שלום, שלום מרכולית, Welcome אלונית.
 כל הכבוד לצוות שעומד בגבורה ברעש ובאבק. תודה לכם שאתם עונים את אותן התשובות ל-200 איש ועדיין מחייכים ומוכנים לעזור – ישר כוח.
 כמה מאיתנו מודאגים שלא יהיה שם יותר מרמייט ושוקולד בריטי סגול ומשובח בשם קאטברייז?!

התחלנו שוב בטיולים המקסימים של גדי בימי שבת.
בשבת שעברה המטיילים הלכו לראות את החלמוניות בפריחתם בנחל מחניים
מעל "חצור הפלילית". גדי מוסר שלא כן מצאה הכי הרבה כשטיפסה על
הצוקים.
הובטח לי פירסום טוב יותר לגבי היציאות של הטיולים הבאים.

טיולים חברים, טיולים!!!
האם ידעתם שמתגבש רעיון לטיול משק נוסף? בשקט התארגנה לה קבוצה,
שמעלה כרגע רעיונות עקב ההצלחה של טיול ה-60 לנגב, חאן השיירות השניה
המתוקה בריח הגמלים. מי לא מתגעגע ורוצה עוד...
אז היכוננו לאביב 2009 וכבר מעכשיו אני מחפשת מישהו שישמור על הכלב
והתוכי שלנו!

בשבוע שעבר נערכה העצרת במלאת 13 שנים להרצחו של רבין. הילדים שלנו
יוצאים ליום דיאלוג כמיטב המסורת. פרטים על כך נוכל לשמוע רק בשבוע
הבא.

בר.. ברכות חמות... ברכות חמות...

לאלון בוסקילה וזוגתו רונית שמתחתנים הערב – יום ה' 13.11 בשפיים.
מזל טוב לדליה ורוי, לשני ועדי, לאסטל חצור על הנכד הראשון שמתחתן
ולראשון מכיתת "היונה" ולכל המשפחה.
המון ברכות ונחת מכולנו.

לנריה אגם שסוף, סוף מתחיל בשבוע הבא ללמוד באוניברסיטת בן גוריון
שבנגב – מחשבים – איך לא?
נריה המוכר לכולנו מהופעתו המרשימה בחגיגות ה-60 מוסר שיבוא לבדוק
ולבקר אותנו מידי פעם.

לעמית חייט – המציל שלנו מהקייץ שיוצא לטיול בדרום אמריקה – דרך
צליחה.

לדור גדליזון שזכה ברשיון נהיגה על יום הולדתו – כל הכבוד. גאים בך. סע
בזהירות.

אז הרשו לי לברך את כולנו במזל טוב במיוחד היום.
שנובמבר באמת יהיה גשום.
שיהיו לנו טיולים נפלאים.
שהכנרת תעלה במשקל.
ולכם שיהיה סופשבוע רגוע ונעים.
אבי רוזנקרנץ, איפה המעשה הטוב שלך להיום 13.11? נסגור כבר ת'חשבונות
במשתלה, חבר.

באהבה ושבת שלום – שר קסדן

אם תשאלו "איפה אתה ביום הכיפור?"

סביר להניח שתשמעו "בבית הכנסת". רוב האנשים הולכים לבית הכנסת ביום כיפור, לפחות לתפילת נעילה, ואם אתם מתעקשים וחושבים מידי שנה לקראת יום כיפור, למה דווקא יום כיפור?? אולי כי הוא מובן ומתבקש יותר מכל החגים האחרים, אנשים מבינים שיום אחד של "לא לנסוע ברכב" או "לא לאכול" או "יום של חשבון נפש" הוא דבר לגיטימי ומבורך.

יום כיפור קיבל אופי לאומי של יום "חשבון נפש" אישי בשנים האחרונות. חיטוט פנימי, עברות מול מצוות, זכויות מול חובות. אנשים לא נוסעים כי הם מכבדים את היום הזה, יש בו משהו קדוש, נעלה, יום של התכנסות פנימית. מראה בתי הכנסת, גם בקיבוצים בזמן תפילת כל נדריי ותפילת נעילה, הוא מראה אחר, שונה מכל התכנסות ציבורית בהזדמנות אחרת. הוידוי על העברות, אמירת "אבינו מלכינו" לפני ארון הקודש הפתוח, זעקת "שמע ישראל ו'ה' הוא האלוהים" לא מותירה את האדם כפי שהיה ולו לשעה אחת.

אפילו הנסיעה באופניים על הכבישים הריקים מעידה כאלף עדים על ההתכנסות הציבורית ביום זה.

בשום מקום בוידוי או בתפילה אין לשון יחיד. איננו מתוודים "אשמתי, בגדתי, גזלתי" אלא תמיד בלשון רבים "אשמנו, בגדנו, גזלנו". איננו נחתמים לחיים או חלילה להיפך רק כפרט אנחנו קודם כל חברה, קודם כל ציבור, ורק לאחר מכן פרט. התפילה שלנו על השבויים, על חיילי צה"ל, על העובדים שלא מקבלים משכורות או על פועלים מנוצלים צריכה להקדים את בקשתנו הפרטיות הכלל כך חשובות אך נוגעות רק אלינו, משום שגם נוסח התפילה הפשוט שואל "איזו לחרב ואיזו לשלום איזו לרעב ואיזו לשבע" ורק לאחר מכן "ובריות בו יפקדו" מי שרואה את עילוינו שלו בתוך עילוי הכלל יתפלל קודם כל על הכלל ורק אחרי זה על חיון שלו.

יום כיפור הוא הזדמנות לצאת מהבועה ולפגוש את הציבור החילוני הנמצא מעבר לכביש.

"על דעת המקום ועל דעת הקהל... אנו מתירים להתפלל עם העבריינים".

המשפט הזה, שפותח את תפילות יום הכיפורים, מעביר בי רטט כל שנה מחדש, מספיק להיזכר בניגון כדי להיכנס בבת אחת לאווירה המיוחדת של היום הזה.

ביום הכיפורים אנחנו כולנו עבריינים. מבלי להבדיל בין "החברה הטובים" ל"החברה הרעים", אנחנו מתוודים פעם אחר פעם, עושים חשבון אחרי חשבון, מעלים את המועקה, החרטה והאשם, האדם חוזר לקרבת א-לוהים, והעולם כולו מתעלה איתו. אבל כמה שנפנים את התובנות הללו, בעמידה מול ריבוננו

של עולם ומול עצמנו בעיצומו של יום צפה תחושת החטא במלוא תוקפה. חטא במשמעות של החמצה, ריחוק, זרות וניכור. והיא צפה עוד יותר במאמר מלפני שבועיים.

אני מאוד מודה לאנשי מצפה נטופה שמסכימים, נאותים, לצרף דעת המקום לדעת הקהל להתיר את העבריינים מעבריותן. כדי שנוכל להתפלל עמהם, הם עושים מצווה גדולה, הם מובילים את החג בחן, והרבה רגישות.

ולאילן נותר לי לומר שאין צורך לפחד "מהחברה הטובים" ממצפה נטופה, בקשר להתבטלות הנלוזה בפניהם, באופן כללי אם אדם יודע מיהו ומהו שווה, אף אחד לא יכול לערער את "מעמדו". איש באמונתו יחיה. אני מצטרפת ליעל ושרה שכל סוג של קיצוניות אינו מקובל, ובטח לא על דעת כל הקהל.

אביטל

מכתב תודה

לכבוד
קיבוץ כפר הנשיא

ברצוננו להודות לכם מקרב לב על תרומתכם הנדיבה עבור בעלי החיים הנטושים בכלביית הבשן. תרומתכם מצילה חיים!

נדיבותכם, האכפתיות שגיליתם כלפי בעלי החיים, הרצון והנכונות לעזור, יאפשרו לנו להמשיך במתן הסיוע הנחוץ לבעלי החיים הנטושים באזורינו.

נשמח אם תבקרו בכלביית הבשן
יישר כוח ותודה מכל הלב.

בכבוד רב ובברכה,
ג'נט הנסן ומתנדבי הכלבייה

עבור:
חברי הנהלת הקהילה

הנדון: סכנה בטיחותית

שלום רב,

אני מבקשת מכל חברי הנהלת הקהילה לבוא ולראות את הסכנה הבטיחותית הקיימת מידי יום בין השעות 07:00 - 07:15 בזמן שילדי ביה"ס היסודי מגיעים להסעה.

מידי יום 55 ילדים צריכים להגיע להסעה הזו בדרך בטוחה!

חלק נכבד מהילדים מגיעים עם הוריהם במכונית ובזמן הזה מגיעות גם מכוניות רבות בכדי להוריד את ילדיהם למערכת החינוך בקיבוץ. משמעות הדבר - ציר תנועה עמוס וילדים מתרוצצים על מנת להגיע בבטחה להסעה.

מעבר לסכנה הבטיחותית, בימים גשומים (והלוואי ויהיו הרבה כאלה) אין מחסה ולפיכך נאלצים הילדים לעלות להסעה רטובים או להגיע לאוטובוס בדקה ה-90 בכדי לא לעמוד בגשם.

במסגרת תוכנית השקעות 2009 שפרסמתם לא ראיתי שום אזכור לעניין הנ"ל למרות שבכל שנה עולה וצפה הבקשה ופתרון לא נראה באופק. בבקשה קחו לתשומת לבכם ותפעלו בדחיפות הראויה למתן תשובה הולמת.

שוש סולומון

נ.ב: מכתב זה נשלח לחברי הנהלת הקהילה ב-31.10.08. עד היום אף חבר הנהלה לא הגיע לראות מה קורה.

המכללה שלנו

חווייה בלתי רגילה נפלה בחלקי היום, יום ב'. קבלתי הזמנה לטכס חנוכת הקמפוס החדש של המכללה האקדמית תל-חי. נעיתי להזמנה בשמחה, ואכן נהניתי מכל רגע. הקמפוס ששלושה בניינים בו כבר הושלמו וכבר מאכלסים מאות סטודנטים נמצא באחת הפינות היפות ביותר בגליל העליון ואולי גם בארץ כולה. הבניינים יפים, מרווחים, מאובזרים ומרוהטים. חלונות זכוכית ומרפסות

גדולות מאפשרות תצפית נפלאה לנוף הנהדר. כשירד השלג על החרמון, זה יהיה בכלל "חבל על הזמן".

לאחר גזירת הסרט נכנסנו לאודיטוריום. חברתי רונית יהל הזהירה אותי מראש שאם עד כה כבר הייתי נפעמת ונלהבת, הרי כשאכנס לאודיטוריום אני ממש אתעלף. טוב, לא ממש התעלפתי, אבל התפעלתי (זה לפחות אותן האותיות). אולם יפה עם אקוסטיקה מצויינת, כסאות נוחים וכל האביזרים הנחוצים.

בטכס דברו בין השאר שרת החינוך ונשיא המדינה (לפי הסדר הזה) וכן סגן נשיא המועצה להשכלה גבוהה, כולם חלקו שבחים מפליגים למכללה. כפי שאמרה שרת החינוך, מכללת תל-חי מצטיינת בשני תחומים: השאיפה למצויינות (כולל קיומן של מגמות ייחודיות ומובילות בארץ כולה) והסיוע לליקויי למידה, שהפך כבר לשם דבר ברחבי הארץ. מכללת תל-חי, מלבד היותה מעסיק של 700 עובדים, היא גם מרכיב במשולש הפיתוח של הגליל: מכון המחקר מיג"ל, החממה הטכנולוגית והמכללה. החל מהשנה הבאה יפתח במכללה גם מסלול לתואר ראשון ברפואה, שיהווה בסיס לביה"ס לרפואה שעתידי לקום במורדות הרי צפת.

כל הנוכחים וכל הדוברים התפעלו מהאופן והקצב שבו נבנה הקמפוס. רק לפני שנתיים ורבע שימשה הגבעה הזאת בסיס זמני לתותחים הכבדים של צה"ל שהמטירו אלפי פגזים על דרום לבנון, והנה עתה עומד עליו קמפוס ובו עשרות אולמות ומעבדות ומאות סטודנטים.

ישבתי באולם והייתי מלאה בגאווה, כי אנחנו כולנו יודעים שבלי איתן גדליזון "שלנו" זה לא היה קורה, בודאי לא בקצב הזה ובאיכויות האלה. (אני עדיין זוכרת את המכללה המקרטעת ופושטת הרגל שהייתה תל-חי בימים שלפני ניהולו של איתן). וכשראיתי על הבמה במרכז מקהלת "צליל" את שירה שטיינר, גם היא "שלנו" התמלאתי גאווה נוספת.

נכון שאמרתי שזו היתה חוויה?

תמר וולפין

נ.ב.

בעניין אחר לגמרי

פנו אלי כמה חברים בבקשה לקבל הקלטה של הראיון עם אלישע. סוף סוף הצלחנו לעשות כמה העתקים של הדיסק. אינני זוכרת למי הבטחתי העתק, אז אנא צרו אתי קשר.

אור השמש של העין הציבורית

ליעל נמנוב שלום.

שמחתי מאוד לקרוא את דברי תגובתך ב"דברי" לפני שבוע. כאשר כתבתי את המאמר הראשון ב"דברי" התכוונתי לחולל דיון ושמחתי לגלי ההדף שעורר, ביניהם תגובתך. יחד עם זאת, מעבר לדברים שכתבת והסכמתי איתם, היו גם כמה הערות ושאלות שהעלית, שאני מרגיש צורך להשיב עליהן. ראשית, את דבריך, במאמר שכתבת, סיימת בחשש שמא תפגשי ב"תשובה מלומדת של דודו פלמה בעיתון הקיבוץ". אז הנה אני חוסך לך המתנה ארוכה בת שבועיים, ומניח את תשובתי המלומדת ישר בדברי הכפר, רק למענך.

בקשר ל"תדהמה" שנתקפת בה כאשר מצאת את מה שכתבתי ב"דברי" "מועתק" בעיתון "הקיבוץ". ובכן אין לי בעיה לגלות לך שאני כותב להרבה עיתונים ולא רק לעיתון הקיבוץ. ולדעתי עברו הימים בהם הייתי זקוק לאישור שלך או של מישהו אחר כדי לפרסם משהו בעיתון חיצוני. אבל את מוסיפה וטוענת טענה מאוד מעניינת: "כביסה (מלוכלכת?) מכבסים בבית ולא בחוץ". שוב, תרשי לי לגלות לך שגם הימים בהם היינו מסתירים "כביסה מלוכלכת" מעינו הפקוחה של הציבור, עברו חלפו להם יחד עם התקציב האישי והחלוקה באקונומיה. היום כבר מותר לפנות למשטרה, אם אתה עד לעבירה פלילית בתוך הקיבוץ. או אפילו, רחמנא ליצולן, לדווח למוסדות הרווחה על התעללות בתוך המשפחה. היה זה השופט לואיס ברנדייס שאמר בזמנו את המשפט המפורסם "אור השמש הוא המטהר הטוב ביותר של דברים שנעשים בחושך". ובגלל המשפט החכם הזה (וגם בגלל עוד הרבה דברים אחרים) הקימו על שמו אוניברסיטה בארה"ב. אין מה להגיד באמת מגיע לו.

אני מבקש, ברשותך, להתייחס גם לשאלה נוספת שלך שהופיעה באותו המאמר. את מוסיפה ושואלת: "מי המציא את הכותרות הפרובוקטיביות האלה 'הימין צומח במשק' (דודו פלמה) ו'נפתחה הדלת לקיצוניים' (יוסף חרמוני)". ובכן בתשובה לשאלתך, יש לי מידע פנימי שהשגתי במיוחד בשבילך מעיתון קיבוץ, עשה זאת אותו אדם שנתן את הכותרת הפרובוקטיבית "סבתא זפטה", או משהו בדומה לזה, לצילום בו את מופיעה בעיתון הקיבוץ אוחזת באופניים וחובשת קסדה כחוק. כן, אני מסכים איתך, באמת יש לו טעם רע בנתינת כותרות. אבל אין מה לעשות, כמו שלאצילים היה פעם את זכות הלילה הראשון, כך לעורכים יש את הזכות לתת כותרות פרובוקטיביות למאמרים. ואחרון אחרון חביב. בקשר לעניין השני שהיה חשוב לך להבהיר, אותו הגדרת כ"אני מתעבת קיצוניות ופנטיות של הימין וגם של השמאל". אז חשוב לי להעיר (ואת זה אני מעיר בעיקר בגלל הקרבה שבין דבריך אלה לרביעי בנובמבר, שהוא היום בו נרצח ראש ממשלה בישראל), שיש לי חבר שטוען בעקשנות

שהשמאל בישראל הרבה יותר אלים מהימין. עובדה, עד היום, רק בהפגנות של השמאל נרצחו אנשים...
עד כאן "תגובתי המלומדת". רק דבש.

דודו פלמה

קליטת משפחות לכפר הנשיא – הבהרה

בגיליון 2124 (מלפני שבועיים) פרסמתי מאמר קטן, העוסק בקליטת משפחות בהרחבה של הקיבוץ. כותרת המאמר הייתה – "קליטת משפחות בכפר הנשיא – נקודה למחשבה" ומטרתו הייתה בסך הכל להפנות את תשומת לב חברי הקהילה לחשיבותה של קליטה תוך כדי הארת מצב קיים שבו נתקלתי בעבר ביישוב אחר ומעט גם כאן ומכאן גם שמו "...נקודה למחשבה".

בפרסום המאמר, לא הייתה לי שום מטרה או כוונה לבוא בטענות, לתקוף או להשמיץ אף גורם ואף אדם. המאמר נכתב ממקום של ראייה רחבה ואכפתיות ולא מתוך מקום של "מגיע לי" או "שיעשו בשבילי".

מתגובת צוות הקליטה, כפי שפורסמה ב"דברי הכפר" (גיליון 2125 מהשבוע שעבר), ניתן להבין שצוות הקליטה לקח את הדברים שלי למחוזות רחוקים מאוד, באופן אישי ולא נכון כלל ועיקר. סיפורי אליבי שונים והקביעה ולו ברמז שרק "לי יש בעיות", מצביעה על חוסר הבנת כוונתי במאמר.

אני לא מתווכח עם דברי צוות הקליטה, שתגובות התושבים היו "מחמיאות עד עתה", אף על פי שיש בידי נתונים קצת אחרים.

אבקש להדגיש, כי לא הכל ורוד. יש קשיים ויש בעיות וההתמודדות איתן היא לעיתים ברמה יומיומית ולא פשוטה.

מכיוון שעניין קליטת משפחות חשוב מאוד בעיניי ולדעתי הקליטה היא זו שתעצב את פני הקהילה העתידית, אני מבקש להצטרף בהתנדבות אל צוות הקליטה על מנת לתרום ולסייע בקליטה טובה של משפחות בהרחבה הקהילתית.

הכדור אצלך, רוי.

ירון זאבי

ובמצב הנוכחי – אין ברירה או יש?

אז עברנו שנה נהדרת, החוב הוסר, אירועי חג השישים הצליחו מעל ומעבר, חגי ישראל התקיימו במועד, בחן ובהתלהבות הקהל – ולפי הפירורים בכפר הנשיא הכל טוב ומדהים!

האומנם?

לא אכנס לאי-אלה בעיות כלכליות ומשקיות שבכל זאת ולמרות הכל עדיין לא באו אל הפתרון המיוחל. אתרכז אך ורק בנושא שמטריד אותי (והרבה חברים אחרים כנראה) בזמן האחרון: סגירת חדר האוכל. כן, יש שמועות כאלה שעד סוף שנת 2008 המקום ייסגר לחלוטין! עוד לא נכתבה שום מילה רשמית, מלבד רמז באחד הדו"חות על דאגה לספק ארוחות לנזקקים! יש החלטה כזאת? התייעצו עם חברים שלא רק זקוקים, אבל רוצים בהמשך מקום כלשהו המאפשר אכילה בצוותא? מה יהיה בערבי שבת, סדר פסח, פורים, חנוכה, שללא מקום מתאים לאוכלוסייה, שכוללת את כולנו חברי כפר הנשיא – פלוס תושבים ודיירי השכונה – שאנו כל כך רוצים לקרב אלינו.

בקיצור, יש על מה לדבר. אני מבינה שחדר האוכל הגדול ביום-יום לא יכול להמשיך ולהתקיים. מספר האוכלים הקטן מעיד על בריחה מן המקום הזה – שטיב האוכל (ובעיקר עודף הפלפל והמלח והצורך לחמם את הכל) הם בין הסיבות העיקריות.

המועדון החדש והיפה שלנו, שפתחנו ברב פאר ותקוות גדולות לפעילות בו – עומד שומם. היעמוד סגור ונעול רוב ימי השנה? אי-אפשר לפתוח אותו לצהרים ובימי שישי לחברים שזקוקים וכאלה שממש רוצים לשבת יחד? אולי אפשר אפילו לחדש ימינו כקדם (כמובן בתורנות כמו של פעם) ולהגיש כיבוד קל אחרי הארוחה שם?

אני מבקשת – בגילי בוודאי כבר אי-אפשר לדרוש – מן המוסדות (ולא רק אלק) לקיים שיחת חברים בנושא, שנוכל לדבר ולהציע פתרונות שמקובלות על הרוב וגם לשמוע את דברי ההנהלה ואת הצעותיהם.

בתקווה ששורות אלה נופלות על עיניים ואוזניים קשובות.

אלזה

החברה הטובים מכפר-הנשיא

בשנים הראשונות לחיי כאן בכפר-הנשיא, בתקופת החגים – ראש-השנה ובמיוחד יום-כיפור, נהגתי להיפרד ממשפחתי כאן ולנסוע לת"א, מחוז ילדותי, להתפלל בבית-הכנסת שבו התפללתי עם אבא ואמא, אחים וחברים, לטעום שוב ושוב מאירת החג, מקדושת יום-הכיפורים, מהפיוטים הנעימים והיפים של תפילת הסליחות בסגנון עדות המזרח הקרוב ללבי והוא שהולך איתי עד עצם היום הזה.

ומאוד חסר לי בתפילות כאן בכפר-הנשיא, מאז שהתחלתי להגיע לתפילות בהמלצת אנגה ז"ל, שהיה חשוב לה שאמשיך את דרכו של לוי ז"ל, וכך התחלתי את דרכי בתפילות יום-הכיפורים בכפר-הנשיא, שהיה בתחילתו הלם תרבותי עבורי, מאחר והגעתי לתפילות עם הסידור שלי מהבית וכאן מתפללים בסידור בנוסח אשכנז.

לאט לאט למדתי את הנוסח, את הפיוטים והזמירות וזאת בזכות "החברה הטובים" ממצפה נטופה שהתחילו להגיע לכאן עם משפחותיהם ולנהל את התפילות, ומאז אני מחכה כל שנה ליום-כיפור עם "החברה הטובים" ממצפה נטופה למפגש השנתי.

והלוואי והיו מסכימים לעשות זאת כל שבוע. מי שמכיר אותם ומגיע לתפילות יכול לספר שהם אנשים מקסימים וילדים נחמדים שממש תענוג לראות איך הם קוראים בתורה.

ולאחר ההקדמה האישית והארוכה שהיה חשוב לי שתבינו את הרקע לכתבה זו, ולחשוב שדורשים ממני במצח נחושה "החברה הטובים" מכפר-הנשיא לוותר על כל הטוב הזה, על הקשר ההדוק והאמיתי, החברי והלבבי שיש לנו עם החברים ממצפה נטופה. רק משום שדבריו של אחד מהם לא מצאו חן באזניהם, או פגעו בציפור נפשם של שני "חברים טובים" מכפר-הנשיא. אותו חבר ממצפה נטופה הוא מיכאל פואה שלולא הכתבות של דודו פלמה ואילן המאירי לא הייתי יודע שהוא הגיע למעמד של רב, אבל כן ידעתי שכדאי לשמוע אותו כשליח ציבור, תפילתו מצמררת ומלאת רגש שלא מעידה כהוא זה על דעותיו הפוליטיות שהיו מחוץ לכותלי בית-הכנסת בזמן התפילות ונתגלו רק בשיחות שלאחר התפילות.

במדינה דמוקרטית מותר לדבר ולכתוב כמעט על כל דבר ואין חובה להסכים או לקבל את דעותיו של מישהו מהימין או מהשמאל.

כמובן שהרמיזות בגוף הכתבה היו מכוונים לדודו ואילן ולאדון הנכבד מאילת-השחר שהכתבות שלהם היו מבחינתי פגיעה אישית בי ובזכותי לארח כאן את מי שאני רוצה, וטוב לי ונעים לי איתו ובמחיצתו ואף הייתי ממליץ להם לבוא ולשבת לידי בזמן התפילות ולהנות כמוני וכמו כל עשרות האחרים שמגיעים, צעירים, מבוגרים וקשישים, נשים וגברים.

בשנים שהיו שיחות בהשתתפות חברים ממצפה נטופה ומכפר-הנשיא, בלטו בניגוד שלהם דודו ומיכאל, הרב שיח היה הופך לדיאלוג צורמני ולא נעים, זאת הסיבה שהחלטתי השנה לא ללכת, אבל מאוד רציתי לשמוע "שיעור" של מיכאל וחשתי שוב מנוכחותו של דודו בשיחה שתגלוש שוב למריבה פוליטית.

ואכן לא הלכתי, אבל התעניינתי מה היה ושאלתי את מירית והתברר לי שלא היה דבר חריג בדבריו וגם אם הכתבה שלו היתה לא לרוחם, זו בטח לא תגובה ראויה לכמה מילים שמיכאל לוקח קרדיט מופרז לעצמו על עוצמת החזרה ליהדות של צעירי כפר-הנשיא.

מופרז אבל לא לגמרי משולל יסוד, כי אם תתאמצו תגלו שיש ניצוצות מהדבר הנורא הזה של חיפוש הזהות היהודית.
אני מקווה ושומע שהכתבות לא ישפיעו על החברים ממצפה נטופה והם יהיו פה גם בשנה הבאה ובעזרת השם גם בשנים הבאות.
ולאילן ודודו יש לי רק לומר שהפוסל במומו פוסל, ולאדון ההזוי ההוא שלא יבכה על מה שלא צריך לבכות, כי יש מספיק סיבות לעם ישראל לבכות עליהם.

ובברכת שבת-שלום ושיעבור הכל ממול ושתהיה לנו שבת שקטה ושלווה.

פרשת השבוע: "וירא"

כניסת השבת: 16:20

יציאת השבת: 17:19

שבת-שלום ומבורך

שבי

Parents Page 12.11.08

Village News:

November is almost half over. We've had a little rain and have been waiting impatiently ever since. How disappointing! Which doesn't stop the birds from migrating though.

Two weeks ago I managed to hook a ride in the 'hidden compartment' tractor of the nature reserve, where we got to see loads of cranes and other birds. Sort of gave me the feeling of Jurassic Park...

Our English contingent have received a map of this area from the English government dated 1918. The map shows an area of Jewish settlement right here and is marked 'Monsurra Al Het' – does that mean we're really 90 years old and not 60?

The new mayor of London is one Boris Johnson who was here with his sister as a volunteer for 3 weeks in 1984. Anyone remember him/them? Here he is listed as Alec Johnson. Why?

The unimaginable actually happened in the USA. What is the difference between us? They do not know how to pronounce Tzippi while we already have a Barrack of our own!

They say that endings are always used for new beginnings. What does that mean for our minimarket which has just changed hands and become Dor-Alon (Mega)? We've come along way, baby, from the days of Rhoda's little shop.

Kudo's to the people who work there despite the dust and noise during this transition period. They are still prepared to answer the same questions 200 x a day, smile and offer help. There are a few of us worried that we won't find Marmite or Carbury's under the new management, or brown nut bread!

The winter hikes have begun and the first one saw a rush of flowering plants in Nahal Hatzor. Gadi claims there will be advance notification for each hike: so keep your eyes open!

Speaking of hikes, did you know that there is movement afoot to have another all kibbutz 3 day adventure during spring 2009? Can anyone dog sit for me??

Last week we also commemorated 13 years since the assassination of our Prime Minister, Yitzhak Rabin (Z"l). Some of our kids went off to an organized 'dialog' about politics and violent reactions. We'll learn more for next weeks edition.

Surprise Mazal Tov to **Alon Bouskila** and his bride: **Ronit** – wjo are getting married Thursday 13/11 in Shafi'im. Mazal Tov to Roy & Dalia, grandma Estelle and allthe family.

Neria Agam is starting his student days at Ben Gurion Univ. next week in (surprise) computer science! We all remember his outstanding performance in the 60 Celebration show...

Amit Chait is now finished being our life guard and is off for a trek in South America. Have fun but..be careful!! There are narrow roads, high mountains and lots of salt water crocs!

With wishes for more rain in November and lots of hikes – have a great Shabbos!

Shar

Kasdan

+++++

+++++

Commemorations:

Mrs. Nechama	14.11.84	בחשון תשמ"ה	י"ט
Bernstein			

Birthdays:

16.11	David Collett	17.11	Ella Farchi
	Carol Lupow		
18.11	Harvey Jackson	19.11	Shauli Easton

	Ronen Forster	Yifat
Weissbecker		
	Teva Solomon (g/son)	Gal Atir
(Mendzagorski g/son)		
	Or Glick (g/son)	
20.11	Shoshanna Kropero	22.11 Meir
Raines		
	David Telem	Ruti
Gedalizon		
	Tom Lifshitz (Eder g/daughter)	
Donna Whitham		
	Michala Boch (Ben-Haim g/daughter)	
Nofar Molina		
	Roni Ashkenazi (Miriam Kendal g/daughter)	
Doron Baldwin (Amar g/son)		

Anniversaries:

20.11	Julia & Aryeh Nitzan	22.11
	Adva & Ariel Cina	
	Shosh & Zami Ben-Zvi	